

31988R1315

L 123/2

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

17.5.1988.

PADOMES REGULA (EEK) Nr. 1315/88**(1988. gada 3. maijs)****par grozījumiem Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu un Regulā (EEK) Nr. 918/83 par Kopienas sistēmas izveidi atbrīvojumiem no muitas nodokļa**

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 28. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā Regulai (EEK) Nr. 2658/87 ⁽⁴⁾ pievienotās Kombinētās nomenklatūras ievada noteikumu II C iedaļa paredz iekasēt procentuālo muitas nodokli ar vienotu likmi 10 % par precēm, ko privātpersonām sūta mazos sūtījumos vai kas ir ceļotāju personīgajā bagāžā, ar nosacījumu, ka šāda ieviešana nav komerciāla un ka šādu preču kopējā vērtība nepārsniedz ECU 115 vienā sūtījumā vai vienam ceļotājam;

tā kā saskaņā ar iepriekš minēto ievada noteikumu II C iedaļas 3. punktu 10 % vienoto likmi iekasē par ceļotāja personīgajā bagāžā esošajām precēm tikai par to vērtības daļu, kas pārsniedz summas, ko atbrīvo no ievadmuitas saskaņā ar 45. līdz 49. pantu Regulā (EEK) Nr. 918/83 ⁽⁵⁾, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3822/85 ⁽⁶⁾; tā kā tomēr saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 918/83 29. panta 2. punkta trešo ievilkumu vienoto likmi 10 % iekasē par visām precēm mazos sūtījumos, ko sūta privātpersonām, ja minēto sūtījumu kopējā vērtība pārsniedz summu, kas noteikta ieviešanai bez muitas nodokļa, t.i., ECU 45;

tā kā šo noteikumu trūkums ir tas, ka tie nepieļauj atbrīvojumus mazu sūtījumu sūtītājiem, ja sūtījumu kopējā vērtība kaut mazliet pārsniedz ECU 45; tā kā, izpētot šo jautājumu, ir izrādījies, ka, šajā konkrētā gadījumā ieviešot noteikumus, kas ir līdzīgi noteikumiem, kurus piemēro ceļotāja personīgajā bagāžā esošajām precēm, nerastos ievērojamas administratīvas grūtības; tā kā ir

lietderīgi attiecīgi grozīt gan Kombinētās nomenklatūras ievada noteikumu II C iedaļu, gan Regulas (EEK) Nr. 918/83 VII sadaļu, lai atļautu atbrīvojumus attiecināt uz mazu, privātpersonām paredzētu sūtījumu ieviešanu līdz ECU 45 vērtībā un lai iekasētu 10 % vienoto muitas likmi tikai par to daļu, kuras vērtība pārsniedz šo summu; tā kā tādā gadījumā vērtība, virs kuras par privātpersonām sūtītiem sūtījumiem varētu iekasēt 10 % vienotās likmes muitas nodokli, būtu jāpalielina no ECU 115 līdz ECU 200, kā Komisija ir ierosinājusi 1984. gada 16. novembrī ⁽⁷⁾; tā kā juridiskas skaidrības dēļ visi šie grozījumi būtu jāizdara, pilnīgi pārstrādājot Kombinētās nomenklatūras ievada noteikumu II C iedaļu un Regulas (EEK) Nr. 918/83 VII sadaļu;

tā kā Regulas (EEK) Nr. 918/83 1. panta 3. punkts paredz, ka Helgolandes sala ir jāuzskata par trešo valsti; tā kā sakarā ar noteikumiem, kas izklāstīti Padomes 1984. gada 23. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2151/84 par Kopienas muitas teritoriju ⁽⁸⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Spānijas un Portugāles Pievienošanās aktu, visām teritorijām, kas neietilpst Kopienas muitas teritorijā, ir tāds pats tiesiskais statuss kā Helgolandai; tā kā tādēļ ir jāgroza minētais 1. panta 3. punkts;

tā kā Regulas (EEK) Nr. 918/83 137. un 138. pantā izklāstīti nosacījumi, ar kuriem līdz Kopienas noteikumu pieņemšanai attiecinājām jomā dalībvalstis var piemērot īpašus atbrīvojumus, ko piešķir ievesti instrumentiem un aparātiem, kurus izmanto medicīnas pētījumos, ārstnieciskajā diagnostikā vai ārstēšanā;

tā kā šo noteikumu piemērošanā iegūtā pieredze vienā dalībvalstī ir parādījusi, ka minēto instrumentu un aparātu ieviešana bez muitas nodokļa — ar nosacījumu, ka līdzvērtīgus instrumentus un aparātus neražo Kopienā, — nevar nelabvēlīgi ietekmēt Kopienas ekonomiku; tā kā tas tomēr efektīvi palīdzētu diagnosticēt un ārstēt smagas slimības, kas varētu ietekmēt personas, kuras pastāvīgi dzīvo Kopienā; tā kā ir ieteicams veicināt šādu instrumentu vai aparātu ziedojumus medicīnas iestādēm, kuras šiem nolūkiem ir apstiprinājušas kompetentās iestādes; tā kā Regulas (EEK) Nr. 918/83 137. un 138. pantā izklāstītie neobligātie un pagaidu noteikumi attiecībā uz instrumentiem un aparātiem, ko izmanto medicīnas pētījumos, ārstnieciskajā diagnostikā vai ārstēšanā,

⁽¹⁾ OV C 254, 11.10.1986., 7. lpp.

⁽²⁾ OV C 13, 18.1.1988., 173. lpp.

⁽³⁾ OV C 105, 21.4.1987., 4. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 105, 23.4.1983., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 370, 31.12.1985., 22. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 324, 5.12.1984., 5. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 197, 27.7.1984., 1. lpp.

būtu jāpadara par galīgiem noteikumiem, ko piemēro visā Kopienā, un šajā nolūkā minētie panti būtu jāaizstāj ar XIVa sadaļu, kas attiektos uz šo īpašo atbrīvojumu gadījumu;

tā kā Regula (EEK) Nr. 918/83 būtu arī jāpapildina, ņemot vērā Pasaulē veselības organizācijas veikto darbu, ieviešot atbrīvojumus no muitas nodokļa standartvielām, kas vajadzīgas medicīnas ražojumu kvalitātes kontrolei;

tā kā, pamatojoties uz darbu, ko kopš Regulas (EEK) Nr. 918/83 stāšanās spēkā ir veikusi Muitas nodokļa atbrīvojumu komiteja, ir konstatēts, ka dažus 136. pantā paredzētos pagaidu noteikumus varētu ar dažiem nosacījumiem pārveidot par galīgiem noteikumiem, ierobežot darbības laiku ziņā vai svītrot; tā kā 133. līdz 136. pants būtu attiecīgi jāgroza, lai cik iespējams likvidētu nenoteiktību attiecībā uz to darbības jomu un atšķirības, kādas ir, piemērojot Kopienas muitas nodokļa atbrīvojumu sistēmu, kura izveidota ar Regulu (EEK) Nr. 918/83;

tā kā reizē ar šiem dažādajiem Regulas (EEK) Nr. 918/83 grozījumiem būtu ieteicams izdarīt grozījumus arī dažos citos tiesību aktos, lai to piemērošana būtu atbilstīgāka dažu starptautisko organizāciju izvirzītajiem mērķiem, jo īpaši Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) Padomes 1985. gada 27. novembrī pieņemtajam lēmumam-ieteikumam par politiku starptautiskā tūrisma jomā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulai (EEK) Nr. 2658/87 pievienotās Kombinētās nomenklatūras ievada noteikumu II C iedaļu aizstāj ar šādu:

“C. Nodokļa standartlikme

1. Procentuālo muitas nodokli, kura vienotā likme ir 10 %, iekasē par precēm, kas ir:

- sūtījumos, ko viena privātpersona sūta citai,
- kas ir ceļotāju personīgajā bagāžā,

ar nosacījumu, ka ievēšana nav komerciāla.

Šo vienoto 10 % muitas nodokļa likmi piemēro ar nosacījumu, ka to preču vērtība, uz kurām attiecas ievadmuita, nepārsniedz ECU 200 vienam sūtījumam vai vienam ceļotājam.

Šādu vienotas likmes aprēķinu nepiemēro precēm, kas iekļautas 24. nodaļā un ietilpst sūtījumos vai ceļotāju personīgajā bagāžā daudzumos, kuri pārsniedz Padomes Regulas (EEK) Nr. 918/83 31 (1). vai 46. pantā minētos.

2. Ievēšanu neuzskata par komerciālu ievēšanu:

a) ja preces sūtījumos, ko viena privātpersona sūta otrai:

- netiek sūtītas regulāri,
- ir preces, kas paredzētas tikai sūtījuma saņēmēja vai viņa ģimenes locekļu personīgai lietošanai un kuru īpašības un daudzums neliecina par komerciālu ieinteresētību,
- nosūtītājs sūta saņēmējam bez kādas samaksas;

b) ja preces ceļotāju personīgajā bagāžā:

- nav regulāri sūtījumi un
- ir tikai preces, kas paredzētas ceļotāju vai viņu ģimenes locekļu personīgai lietošanai vai domātas dāvināšanai; tādu preču īpatnības un daudzums nedrīkst norādīt uz to, ka tās ievē komerciālā nolūkā.

3. Muitas nodokļa vienoto likmi nepiemēro precēm, ko ievē saskaņā ar 1. un 2. punkta nosacījumiem, ja persona, kam ir tādas tiesības, pirms vienotās likmes piemērošanas lūgusi piemērot precēm attiecīgu muitas nodokli. Tādos gadījumos visām precēm sūtījumā piemēro attiecīgu ievadmuitu, neskarot ievēšanu bez muitas nodokļa, ko paredz Regulas (EEK) Nr. 918/83 29. līdz 31. un 45. līdz 49. pants.

Šā punkta pirmajā daļā ievadmuita nozīmē gan muitas nodokli un līdzīgus maksājumus, gan lauksaimniecības nodokli un citus ievadmaksājumus, ko paredz kopējā lauksaimniecības politika vai īpašs režīms attiecībā uz dažām precēm, kas iegūtas lauksaimniecības produktu pārstrādē.

4. Dalībvalstis var noapaļot summu, kas iegūta, pārrēķinot ECU 200 savā valūtā.

5. Dalībvalstis ECU 200 līdzvērtīgo summu savā valūtā var nemainīt, ja, veicot ikgadējo koriģēšanu, kas paredzēta 2. panta 2. punkta pirmajā daļā Regulā (EEK) Nr. 2779/78, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 289/84 (2), pārrēķinātā summa pirms 4. punktā

paredzētās noapaļošanas no attiecīgās summas ekvivalenta valsts valūtā atšķiras par mazāk nekā 5 %vai ir mazāka par to.

(¹) OV L 105, 23.4.1983., 1. lpp.

(²) OV L 33, 4.2.1984., 2. lpp.”

2. pants

Ar šo Regulu (EEK) Nr. 918/83 groza šādi:

1. Regulas 1. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Ja šajā regulā attiecībā uz 1. nodaļas piemērošanu nav noteikts citādi, trešo valstu jēdziens ietver arī tās dalībvalstu teritoriju daļas, kas nav ietvertas Kopienas muitas teritorijā saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 2151/84 (¹).

(¹) OV L 197, 27.7.1984., 1. lpp.”

2. Regulas 11. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Ar tiem pašiem nosacījumiem dāvanas, ko parasti pasniedz laulības noslēgšanas gadījumā un ko no personām, kuru parastā dzīvesvieta ir trešā valstī, saņem personas, kas atbilst 1. punkta nosacījumiem, arī ir atbrīvotas no ievadmuitas. Vērtība katrai dāvanai, ko ievad bez muitas nodokļa, tomēr nedrīkst pārsniegt ECU 1 000.”

3. VII sadaļu aizstāj ar šādu:

“VII SADAĻA

Sūtījumi, ko viena privātpersona sūta citai

29. pants

1. Saskaņā ar 30. un 31. pantu preces sūtījumos, ko no trešās valsts privātpersona sūta citai privātpersonai, kura dzīvo Kopienas muitas teritorijā, atbrīvo no ievadmuitas ar nosacījumu, ka šāda ievēšana nav komerciāla.

Saskaņā ar šo punktu paredzētos atbrīvojumus nepiemēro precēm sūtījumos, ko sūta no Helgolandes salas.

2. Šā panta 1. punkta nozīmē ievestie sūtījumi “nav komerciāli”:

- ja tie nav regulāri sūtījumi,
- tajos ir preces vienīgi saņēmēja vai viņa ģimenes locekļu personīgai lietošanai un to īpašības un daudzums neliecina par komerciāliem nodomiem,
- ja nosūtītājs tos sūta saņēmējam bez kādas samaksas.

30. pants

Atbrīvojumus, kas minēti 29. panta 1. punktā, piemēro līdz ECU 45 vērtībai par sūtījumu, ietverot 31. pantā minēto preču vērtību.

Ja kopējā vērtība par divu vai vairāku priekšmetu sūtījumu pārsniedz punkta pirmajā daļā minēto summu, atbrīvojumus šādiem priekšmetiem līdz minētai summai piešķir tāds, kādi būtu, ja tos ievestu atsevišķi, ņemot vērā, ka atsevišķa priekšmeta vērtība nav dalāma.

31. pants

Atbrīvojumu, kas minēts 29. panta 1. punktā, attiecinā uz daudzumiem, kas norādīti turpmāk uzskaitītajām precēm vienā sūtījumā:

a) tabakas izstrādājumiem:

50 cigaretes vai

25 cigarilli (cigāri, kas katrs sver ne vairāk par 3 gramiem), vai

10 cigāri vai

50 gramu smēķējamās tabakas, vai

atbilstīgs šo dažādo produktu sortiments;

b) spirts un alkoholiskie dzērieni:

— dzērieni, kas iegūti destilācijā, un stiprie alkoholiskie dzērieni, kuru alkohola tilpumkoncentrācija pārsniedz 22 %; nenedaturēts etilspirts ar spirta tilpumkoncentrāciju 80 % un vairāk — viens litrs, vai

— dzērieni, kas iegūti destilācijā, un stiprie alkoholiskie dzērieni un aperitīvi uz vīna vai spirta bāzes, tafija, sakē vai līdzīgi dzērieni, kuru alkohola tilpumkoncentrācija nepārsniedz 22 %; dzirkstoši vīni un deserta vīni — viens litrs vai atbilstīgs šo dažādo produktu sortiments, un

— nedzirkstošie vīni — divi litri;

c) smaržas: 50 gramu, vai

tualetes ūdeņi: 0,25 litri.”

4. Regulas 46. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Attiecībā uz turpmāk uzskaitītajām precēm 45. panta 1. punktā minētos atbrīvojumus piemēro, ievērojot šādus daudzuma ierobežojumus vienam ceļotājam:

a) tabakas izstrādājumi:

200 cigaretes vai

100 cigarilli (cigāri, kas katrs sver ne vairāk par 3 gramiem), vai

50 cigāri vai

250 gramu smēķējamās tabakas, vai

atbilstošs šo dažādo produktu sortiments;

- b) spirts un alkoholiskie dzērieni:
- dzērieni, kas iegūti destilācijā, un stiprie alkoholiskie dzērieni, kuru alkohola tilpumkoncentrācija pārsniedz 22 %; nedenaturēts etilspirts ar spirta tilpumkoncentrāciju 80 % un vairāk — viens litrs, vai
 - dzērieni, kas iegūti destilācijā, un stiprie alkoholiskie dzērieni un aperitīvi uz vīna vai spirta bāzes, taģija, sakē vai līdzīgi dzērieni, kuru alkohola tilpumkoncentrācija nepārsniedz 22 %; dzirkstoši vīni un deserta vīni — divi litri vai atbilstošs šo dažādo produktu sortiments, un
 - nedzirkstošie vīni — divi litri;
- c) smaržas: 50 grami, un
tualetes ūdeņi: 0,25 litri;
- d) ārstniecības līdzekļi: ceļotāja
personīgo vajadzību apmierināšanai vajadzīgais daudzums.”

5. Regulas 49. panta 2. punkta pirmajam ievilkumam pievieno šādu tekstu:

“Dalībvalstis šajā sakarā var piešķirt atbrīvojumus.”

6. Regulas 60. pantu aizstāj ar šādu:

“60. pants

1. Atbrīvojumu no ievad muitas piešķir:

- a) par dzīvniekiem, kas ir sagatavoti izmantošanai laboratorijā;
- b) par bioloģiskām un ķīmiskām vielām, kas ietvertas sarakstā, kurš izveidots saskaņā ar 143. panta 2. un 3. punktā paredzēto procedūru, un ievestas vienīgi nekomerciāliem mērķiem.

2. Šā panta 1. punktā minēto atbrīvojumu piešķir tikai attiecībā uz dzīvniekiem un bioloģiskām vai ķīmiskām vielām, kas paredzētas:

- publiskām iestādēm, kas galvenokārt nodarbojas ar izglītību vai zinātnisko pētniecību, un tām publisko iestāžu nodaļām, kas galvenokārt nodarbojas ar izglītību vai zinātnisko pētniecību, vai
- publiskām iestādēm, kas galvenokārt nodarbojas ar izglītību vai zinātnisko pētniecību un kam dalībvalstu kompetentās iestādes ir atļāvušas šādas preces saņemt bez muitas nodokļa.

3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajā sarakstā var ietvert tikai bioloģiskas vai ķīmiskas vielas, kurām līdzvērtīgas neražo Kopienas muitas teritorijā un kuras, ņemot vērā to īpatnības vai tīrības pakāpi, ir piemērotas galvenokārt vai vienīgi zinātniskai pētniecībai.”

7. Regulā iekļauj šādas sadaļas:

“XIV SADAĻA

Medicīnas pētījumiem, ārstnieciskajai diagnostikai vai ārstēšanai paredzētie instrumenti un aparāti

63.a pants

1. Medicīnas pētījumiem, ārstnieciskajai diagnostikai vai ārstēšanai paredzētos instrumentus un aparātus, ko labdarības vai filantropijas organizācijas vai privātpersonas dāvina veselības iestādēm, slimnīcu nodaļām vai medicīnas pētījumu iestādēm, kuras dalībvalstu kompetentās iestādes pilnvarojušas šādas preces saņemt bez muitas nodokļa, vai ko šādas veselības iestādes, slimnīcu nodaļas vai medicīnas pētījumu iestādes ir iegādājušas vienīgi no labdarības vai filantropijas organizāciju sniegtiem līdzekļiem vai no ziedojumiem, ievad bez nodokļiem, vienmēr ievērojot šādus nosacījumus:

- a) līdzvērtīgus instrumentus un aparātus tobrīd neražo Kopienas muitas teritorijā;
- b) attiecīgo instrumentu vai aparātu ziedojums nav saistīts ar dāvinātāja komerciāliem nodomiem un
- c) dāvinātājs nekādi nav saistīts ar to instrumentu vai aparātu ražotāju, kam piemērojams atbrīvojums no nodokļa.

2. Atbrīvojumu ar tiem pašiem nosacījumiem piemēro arī:

- a) rezerves daļām, sastāvdaļām vai papildierīcēm, kas īpaši paredzētas instrumentiem vai aparātiem, ar nosacījumu, ka šādas rezerves daļas, sastāvdaļas vai papildierīces ievad reizē ar šādiem instrumentiem un aparātiem vai — gadījumā, ja tos ievad vēlāk — ir iespējams konstatēt, ka tie paredzēti instrumentiem vai aparātiem, kas iepriekš ievesti bez muitas nodokļa;
- b) darbarīkiem, kas izmantojami instrumentu vai aparātu apkopei, pārbaudei, kalibrēšanai vai remontam, ar nosacījumu, ka šādus darbarīkus ievad reizē ar šādiem instrumentiem un aparātiem vai — gadījumā, ja tos ievad vēlāk — ir iespējams konstatēt, ka tie paredzēti instrumentiem vai aparātiem, kas iepriekš ievesti bez muitas nodokļa.

63.b pants

Regulas 63.a panta piemērošanai, jo īpaši attiecībā uz instrumentiem un aparātiem un regulā minētajām saņēmējām struktūrām, 54. panta ceturto ievilkumu un 55., 57. un 58. pantu piemēro pēc analogijas.

XIVb SADAĻA

Standartvielas medikamentu kvalitātes kontrolei

63.c pants

Sūtījumus, kuros ir Pasaules veselības organizācijas apstiprinātu standartvielu paraugi medikamentu ražošanā izmantojamo materiālu kvalitātes kontrolei un kuri adresēti kravas saņēmējiem, kam dalībvalstu kompetentās iestādes atļāvušas saņemt šādus sūtījumus bez nodokļa, ievēd bez muitas nodokļa.”

8. Šādu punktu pievieno 86. pantam:

“d) simboliskas nozīmes un niecīgas vērtības apbalvojumi, balvas un suvenīri, kas paredzēti bezmaksas izplatīšanai konferencēs vai līdzīgos starptautiskos pasākumos personām, kas parasti dzīvo trešās valstīs; tādu preču īpatnības, vienības vērtība vai citas iezīmes nedrīkst norādīt uz to, ka tās ievēd komerciālā nolūkā.”

9. Šādu punktu pievieno 109. pantam:

“q) nodokļu markas un līdzīgas markas, kas pierāda, ka ir samaksāti maksājumi trešās valstīs.”

10. XXVII sadaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Degviela un smērvielas, kas atrodas sauszemes mehāniskajos transportlīdzekļos un īpašos konteineros.”

11. 112. un 113. pantu aizstāj ar šādiem:

“112. pants

1. Ievērojot 113. līdz 115. panta noteikumus:

a) degvielu, kas atrodas:

— privātu un komerciālu mehānisko transportlīdzekļu un motociklu standarttvertnēs,

— īpašos konteineros,

ko ievēd Kopienas muitas teritorijā;

b) degvielu, kas atrodas pārvietojamās tvertnēs, ko pārvadā ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem un motocikliem, — ne vairāk kā 10 litru vienam transportlīdzeklī un neskarot valsts noteikumus par degvielas glabāšanu un pārvadāšanu,

ievēd bez muitas nodokļa.

2. Šā panta 1. punktā:

a) “komerciāls mehāniskais transportlīdzeklis” ir mehāniskais ceļu transportlīdzeklis (ieskaitot traktoros ar piekabēm vai bez tām), kura uzbūve un aprīkojums ir

paredzēts pārvadāšanai un ļauj par atlīdzību vai bez atlīdzības pārvadāt:

— vairāk nekā deviņas personas, ieskaitot vadītāju,

— preces,

— un katrs autotransporta līdzeklis, kas paredzēts kādam īpašam nolūkam, kas nav pārvadāšana;

b) “privāts mehāniskais transportlīdzeklis” ir mehāniskais transportlīdzeklis, uz ko neattiecas a) apakšpunktā sniegtā definīcija;

c) “standarttvertnes” ir:

— tvertnes, kuras ražotājs uzstāda visiem tādiem pašiem mehāniskajiem transportlīdzekļiem kā konkrētais transportlīdzeklis un kuru pastāvīgais aprīkojums ļauj degvielu tieši izmantot gan dzinēja, gan vajadzības gadījumā saldēšanas sistēmu un citu sistēmu darbināšanai pārvadāšanas laikā.

Gāzes tvertnes, kas uzstādītas mehāniskajiem transportlīdzekļiem, kuri paredzēti tiešai gāzes izmantošanai par degvielu, un tvertnes, kas uzstādītas palīg-sistēmām, kuras var būt transportlīdzekļa aprīkojumā, arī uzskatāmas par standarttvertnēm,

— tvertnes, kuras ražotājs uzstāda visiem tādiem pašiem konteineriem kā konkrētais konteiners un kuru pastāvīgais aprīkojums ļauj degvielu tieši izmantot, lai pārvadāšanas laikā darbinātu saldēšanas sistēmu un citas sistēmas, ar ko ir aprīkoti īpašie konteineri;

d) “īpašs konteiners” ir konteiners, kas aprīkots ar īpaši projektētām ierīcēm saldēšanas sistēmām, skābekļa piegādes sistēmām, siltumizolācijas sistēmām vai citām sistēmām.

113. pants

Attiecībā uz degvielu, kas atrodas komerciālu mehānisko transportlīdzekļu standarttvertnēs un īpašos konteineros, dalībvalstis atbrīvojuma piemērošanu var ierobežot ar 200 litriem vienam transportlīdzeklī, vienam īpašajam konteineram un vienam braucienam.”

12. 132. panta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis drīkst negrozīt tās summas maiņas vērtību savas valsts valūtā, kas noteikta ECU, ja, veicot ikgadējo koriģēšanu, kas paredzēta 2. panta 2. punkta pirmajā daļā Regulā (EEK) Nr. 2779/78 ⁽¹⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 289/84 ⁽²⁾, pārrēķinātā summa pirms iepriekšējā punktā paredzētās noapaļošanas atšķiras no attiecīgās summas maiņas vērtības, kas izteikta valsts valūtā, par mazāk nekā 5 % vai ir mazāka par to.

⁽¹⁾ OV L 333, 30.11.1978., 5. lpp.

⁽²⁾ OV L 33, 4.2.1984., 2. lpp.”

13. Direktīvas 133. panta 1. punktu papildina ar šādu apakšpunktu:

“g) atbrīvojumus saskaņā ar nolīgumiem, kas noslēgti, pamatojoties uz savstarpības principu attiecībā ar trešām valstīm, kuras ir Starptautiskās civilās aviācijas konvencijas (parakstīta 1944. gadā Čikāgā) Līgumslēdzējas puses, lai īstenotu minētās Konvencijas (astotais izdevums, 1980. gada jūlijs) 9. pielikumā ieteikto praksi 4.42. un 4.44.”

14. Regulas 134. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis Komisijai dara zināmus muitas noteikumus, kas ietverti 133. panta 1. punkta b), c), d), e), f) un g) apakšpunktā un 3. punktā minētā tipa starptautiskajās konvencijās un nolīgumos, kurus tās noslēgušas pēc šīs regulas stāšanās spēkā.”

15. Regulas 135. un 136. pantu aizstāj ar šādiem:

“135. pants

Šī regula neliedz:

- a) Grieķijai saglabāt Atona kalna īpašo statusu, ko garantē Grieķijas Konstitūcijas 105. pants;
- b) Spānijai un Francijai, kamēr nav stājušies spēkā nolīgumi, kas reglamentē tirdzniecības attiecības starp Kopieni un Andoru, saglabāt atbrīvojumu, kas attiecīgi izriet no minēto valstu un Andoras 1867. gada 13. jūlija

Konvencijas un 1867. gada 22. un 23. novembra Konvencijas;

- c) dalībvalstīm saglabāt atbrīvojumu, ja tāds ir, līdz ECU 210 robežai, kas pārsniedz 47. pantā minēto un ko tās 1983. gada 1. janvārī piešķirušas starptautiskajā satiksmē iesaistītiem tirdzniecības flotes jūrniekiem.

136. pants

1. Līdz Kopienas noteikumu izveidošanai attiecīgajā jomā dalībvalstis var piešķirt īpašu atbrīvojumu bruņotajiem spēkiem, kas nav tām pakļauti un ir izvietoti to teritorijā saskaņā ar starptautiskiem nolīgumiem.

2. Līdz Kopienas noteikumu izveidošanai attiecīgajā jomā šī regula neliedz dalībvalstīm saglabāt atbrīvojumu, ko piešķir darba ņēmējiem, kuri atgriežas savā valstī pēc tam, kad savas profesionālās darbības dēļ vismaz sešus mēnešus uzturējušās ārpus Kopienas muitas teritorijas.”

16. Svītro 137. un 138. pantu.

17. Regulas (EEK) Nr. 918/83 1., 4., 22., 45., 52. līdz 56., 65., 72., 73., 86., 87., 117. un 120. pantā vārdu “Kopiena” aizstāj ar “Kopienas muitas teritorija”.

3. pants

Šī regula stājas spēkā 1989. gada 1. janvārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1988. gada 3. maijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

M. BANGEMANN